

РЕШЕНИЕ

№ 3675

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10729** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование.

Образувано е по жалба на Й. Д. Б. действащ чрез своя баща и законен представител Д. В. Б. срещу Заповед № 66 / 12.10.2020г на директора на 95 СУ „Проф. И. Ш.“, [населено място] с която на осн. чл.259 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО във връзка с неизпълнение разпоредбите на чл.172 ал.1 т.3 от ЗПУО, доклад от класния ръководител вх.№ 692/ 7.10.2020г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 1 от 9.10.2020г, на жалбоподателя е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2020/2021 г. за жестоко физическо насилие над ученик от същото училище.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, наказанието било прекалено тежко, предишни провинения на ученика от друго училище не следвало да се вземат предвид при определяне процесната санкция, детето не познавало училищния психолог. Педагогическият съвет бил взел решение за по-тежко наказание отколкото е сезиран. Нямамо никакви доказателства за деянието което се вменява да е извършил жалбоподателя. Моли да се отмени оспорената заповед.

Ответникът по жалбата- директор на 95 СУ „Проф. И. Ш.“, [населено място], чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.Претендира разноски.

СПП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С доклад внесен в деловодството на училището вх. № 692 от 7.10.2020г класният ръководител С. С. е сезирала ръководството за извършени от ученика Й. Б. нарушения на 172 ал.1 т.3 от ЗПУО и чл.22 т.3 от Правилника за дейността училището/достъпен на интернет сайта на училището/.

За предложението на класния ръководител, респ. за откритата процедура по налагане на санкция и за насроченото заседание на Педагогическия съвет на 9.10.2020г е уведомен бащата Д. Б., което е удостоверил с подписа си върху уведомителното писмо изх. № 767 от 7.10.2020г /л.25 от делото/

С писмо изх. № 7671 от 7.10.2020г директорът на 95 СУ „Проф. И. Ш.“ на осн. чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл.64, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование /Приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/ е уведомил АСП, ДСП О. за откритата процедура по налагане на санкция на Й. Д. Б.. /л.24/.

Видно от приложената извадка от дневник за регистрираните форми на насилие и тормоз в училище /л. 23/, на 8.10.2020г е консултиран Й. Б., баща му Д. Б. по повод инцидента с ученика Т. Б., от 12 клас, със специални образователни потребности, който е бил нападат и бит от двама ученици, един от които жалбоподателят. Извършената консултация е удостоверена с подписа на Я. Ц., който видно от протокола от заседанието на Педагогическия съвет е училищен психолог.

На 9.10.2020 г. е проведен Педагогически съвет, като в дневния ред за заседанието в точка 1 е включено обсъждането на предложение за налагане на санкция на ученика Й. Б., извършил побой над ученик от 12 клас, който е със специални образователни потребности. На заседанието зам.директорът по учебната дейност е докладвал за извършено от жалбоподателя физическо насилие над ученика Т. Б.. Жалбоподателят и негов съученик Е. след училище срещнали Т. Б., приближили се към него и започнали побой, защото по твърдение на Й. през лятото Т. го срещнал и го обидил и трябвало да си отмъсти. Бащата на Й. е обяснил, че синът му не е бил Т. Б., а само го ритнал няколко пъти, защото им се усмихвал „накриво“, и отделно през лятото го напсувал. По случая е проведена дискусия и направено обсъждане. На заседанието на ПС е присъствал ученика Й., заедно с баща си Д. Б.. Й. обяснил, че на 5.10.2020г срещнал Т. на спортната площадка, попитал го защо го е псувал през лятото, Т. не му отговорил, само се усмихвал и Й. го ритнал. На проведената дискусия, зам.директорът по административните въпроси обяснил, че Т. е момче със специални образователни потребности, усмивката е нещо характерно за заболяването му, ходи на слухов педагог и ресурсен учител, усмихвал се защото трудно чувал. Преподавател на Т. обяснил, че той много трудно прави изречения в говоримата реч, поради което е учудена, че е псувал, има затруднения в начина на общуване и затова се усмихва. Обсъдено е поведението на Й. който дошъл от друго училище и още на следващия ден извършил побоя. При разговори със зам.директорите М. и И. по повод случая, Й. се държал без нужното уважение като обяснил „Той се влачеше по земята и му набихме шута“. Бащата е взел становище, че е редно да се даде шанс на сина му и да не се наказва с най-тежкото наказание.

След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване били подложени предложеното наказание от зам.директорът по

учебната дейност „предупреждение за преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.3 от ЗПУО/ и предложеното от зам.директора по административните въпроси „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО. За предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО гласували: 35, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО. Предвид, че по арг. от чл.32 изр.второ от ПДУ и чл. 65 Н. психологът е присъствал на заседанието на ПС, то детето е изслушано в негово присъствие. Видно и от приложената извадка от дневник за регистрираните форми на насилие и тормоз в училище /л. 23/, на 8.10.2020г психологът на училището е консултиран Й. Б.. Резултатите от проведеното заседание на ПС са обективирани в представения по делото Протокол № 1 от засед. от 9.10.2020г.

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 1/9.10.2020 г. да се предложи на директора да издаде заповед за налагане на санкция е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 66 / 12.10.2020г на директора на 95 СУ „Проф. И. Ш.“, [населено място] с която на осн. чл.259 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО във връзка с неизпълнение разпоредбите на чл.172 ал.1 т.3 от ЗПУО, доклад от класния ръководител вх.№ 692/ 7.10.2020г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 1 от 9.10.2020г, на жалбоподателя е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2020/2021 г. за жестоко физическо насилие над ученик от същото училище.

Съгласно разпоредбата на чл.205 ал.3 от ЗПУО за издадената заповед е уведомен и началника на регионалното управление на образованието /видно от доклад изх. № 810 от 26.10.2020г./Майката на Й. също е уведомена за заповедта, чрез писмо връчено ѝ на 19.10.2020г което е удостоверила с подписа си.

В с.з. на 2.06.2021 г. на основание чл. 15, ал.1 от ЗЗДт. в присъствието на социален работник С. е изслушано детето Й. Б. което заявява, че ритнал няколко пъти Т. защото през лятото го бил напсувал и и на въпроса защо го е напсувал Т. му се изсмаял.Й. твърди, че го е ритнал леко и не знаел, че Т. е със специални образователно потребности /СОП/, „не му личало много , че е със СОП“.

На осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДт представителят на ДСП О. в представения социален доклад е изразил становище, че детето Й. било осъзнало грешката си, родителите имали усет към емоционалните му потребности и оказвали съдействие за активно сътрудничество.

От разпитания пред настоящата съдебна инстанция свидетел А. П. Д.-учител на Т., чиито показания съдът възприема като обективни, базиращи се на непосредствени впечатления и лични възприятия от поведението на жалбоподателя и пострадалия Т. в училище, се установява, че непосредствено след процесната случка е проведена среща между жалбоподателя, класния му ръководител и зам.директорът на която

Й. се държал изключително нагло и с високо самочувствие, отричал побой, а заявил, че „това било само два, три шута“. Според наблюденията на свидетеля, Й. е с лоша слава, изключен е от предишно училище отново поради проблеми с дисциплината.Свидетелката от 16 години е учител в това училище и за пръв път се случвало подобно нещо, като тя и колегите ѝ били потресени.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на

оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок по арг. от чл.149, ал.1 АПК.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.203, ал.1 от ЗПУО и чл.65 от Н. от при спазване на установената писмена форма.

Процедурата за налагане на санкции по реда на Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ е подробно разписана в Глава IX, Раздел III "Санкции на учениците" от същия закон, както и в Наредбата за приобщаващото образование, /приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/. Същите са възпроизведени и в Правилника за дейността на училището за 2020/ 2021г – чл.24-чл.35 /общодостъпен на интернет сайта на училището/. Видно от изложената по-горе фактическа обстановка за откриване на процедурата по налагане на санкция на Й. Б. надлежно е уведомен единият от родителите – бащата Д. Б. /чл.204 ал.1 от ЗПУО/, както и АСП, ДСП О. като териториална структура, ангажирана с охрана правата на детето. /чл.204, ал.1 от ЗПУО/. На заседанието на ПС, проведено на 9.10.2020 г., предложението за санкциониране Й. Б. е изслушан от членовете на съвета в присъствието на баща си, който е изразил мнение, че е следва да се даде шанс на детето и то да не се наказва с най-тежкото наказание. Предвид, че по арг. от чл.32 изр.второ от ПДУ и чл. 65 Н. психологът е присъствал на заседанието на ПС, то детето е изслушано в негово присъствие. Видно и от приложената извадка от дневник за регистрираните форми на насилие и тормоз в училище /л. 23/, на 8.10.2020г психологът на училището е консултиран Й. Б.. Спазено е изискването на чл.204, ал.3 изр. второ от ЗПУО детето да бъде изслушано в присъствие на психолога. При това положение съдът намира, че са спазени разпоредбите на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от ЗПУО. След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване били подложени предложеното наказание от зам.директорът по учебната дейност „предупреждение за преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.3 от ЗПУО/ и предложеното от зам.директора по административните въпроси „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО. За предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО гласували: 35, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО с оглед изискването на чл.203 от ЗПУО и чл.65 от Н.. Като е възприел предложението на ПС директорът е издал процесната заповед.

ПС не е бил обвързан от предложението на зам.директора по учебната дейност и на класния ръководител за налагане наказание „предупреждение за преместване в друго училище“.Същото е било подложено на гласуване, но не е събрало нужния брой гласове. Прието е другото предложение на зам. директора по адм. въпроси, а именно санкцията „преместване в друго училище.“ Именно предложението на ПС е определящо за вида на санкцията, наложена със заповед на директора /по арг. от чл.203 ал.1 от ЗПУО/, а не предложението на отделни членове на съвета. В тази връзка са неоснователни доводите в жалбата, че е утежнено положението на Й. и не е съобразено предложението. Санкцията е наложена за срок до края на учебната 2020/2021 г. с което е изпълнено изискването на разпоредбата на

чл. 202, ал. 1 и ал. 2 от ЗПУО, съгласно която санкциите са срочни като срокът на санкцията е до края на учебната година. Преди да наложи наказанието ответникът е положил необходимите усилия да събере нужната информация за установяване на обективните факти във връзка с деянието, по повод което жалбоподателят е санкциониран.

На следващо място, фактическите основания се съдържат отделно от акта в предхождащи издаването му документи, а именно в докладни на А. Д., на Я. И., доклада от 7.10.2020 г на класния ръководител и в протокола за взетото решение на ПС да предложи за налагане на санкция Й. Б.. Отделно от това текста на приложената правна норма съдържа обуславящите го фактически обстоятелства, чието наличие е несъмнено установено. Мотивите могат да бъдат изложени отделно от административния акт и не е необходимо да съвпадат по време с издаването му. Възможно е мотивите да предхождат постановяването на акта и да се съдържат в други документи, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В конкретният случай оспорваната заповед е издадена на основание подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт / в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. В предложението на класния ръководител са описани нарушените норми на чл.172 ал.1 т.3 от ЗПУО, чл.22 т.3 от ПДУ, с които жалбоподателят несъмнено е запознат. Следва да се отбележи изрично, че жалбоподателят не е оборил релевантните за отговорността му факти относно вмененото му провинение, т.е. установените нарушения по чл.172 ал.1 т.3 от ЗПУО, чл.22 т.3 от ПДУ е несъмнено. В оспорената заповед е посочен срока на санкцията, вида на санкцията, като макар причините за наказанието да са изброени само като правна квалификация, то предвид, че се съдържат в други документ, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи и в тяхната съвкупност, представляват фактическото основание, съответстващи на посоченото в заповедта правно основание, което е мотивирало административният орган да вземе решението си, съдът намира, че оспорения акт не страда от порок по чл.59, ал.2 т.4 АПК и чл.205, ал.2 от ЗПУО. При тези данни правата на участие и защита на ученика не са били засегнати при издаването на заповедта, защото фактическите основания за налагането на наказанието са му били известни и той се е възползвал от правото си да се защити срещу тях пред ПС, за чието провеждане е бил уведомен, а също така и в хода на съдебното производство.

Ответникът е наложил на Й. Б. санкцията „преместване в друго училище“, която според чл.200, ал.4 от ЗПУО се налага за тежки или системни нарушения. В случая няма доказани по категоричен и несъмнен начин системни нарушения, макар от данните по преписката да има индикации за това / признание на ученика в с.з., показанията на свидетеля Д., директорът е докладвал, че ден преди да извърши побоя, ученикът е дошъл от 42 ОУ, където по данни на самия ученик там е „направил една голяма глупост“, както и за потърпевш от системен побой от Й. в предходното училище ученик Д., който именно по тази причина се преместил в 95 СУ ./ За преценката на нарушението като тежко следва да се вземат предвид смекчаващи и отегчаващи обстоятелства с оглед

конкретният случай. В ЗПУО и в Наредбата няма легално определение и за понятието "тежки нарушения". Понятието "тежко нарушение" е оценъчно понятие и макар законодателят да не е дал легално определение, то е предвидено като основание за налагане на санкцията "преместване в друго училище". В чл. 28 от ПДУ е предвидено, че видът на санкцията се определя, като се отчитат причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта на нарушението, както и възрастовите и личностните особености на ученика. Както се посочи по-горе релевантните за отговорността на жалбоподателя факти не бяха опровергнати в настоящото производство. Безспорно извършения физически тормоз /насилие от Й. Б. над ученик със специални образователни потребности, за който усмивката е нещо характерно за заболяването му, ходи на слухов педагог, усмивва се защото трудно чува и много трудно прави изречения в говоримата реч, представлява нарушение на задължението по чл. 172 ал.1 т.3 от ЗПУО и чл.22 т.3 от ПДУ, а именно да зачита правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилага физическо насилие. Извършеното насилие над ученик също така подронва и доверието и авторитета на училището, в което Й. Б. е ученик. Заявеното от Й. пред зам.директорите „Той се влачеше по земята и му набихме шута“, както и отговора му на въпрос на г-жа Р. как да разбира поведението му – „Разбирайте го както искате“ сочи на особено нагло, безкритично и отличаващо се с особена дързост и цинизъм поведение. Й. по никакъв начин не осъзнава случилото се като изключително укоримо, а постъпката му ден след като е дошъл от друго училище в което също е извършил физически тормоз над ученик, навежда на извод за умишлено и преднамерено поведение. С оглед възрастовата си зрялост, жалбоподателят напълно е осъзнавал, че Т. Б. е със специални образователни потребности, тоест в неравностойно положение и възползвайки се от беззащитното му състояние е извършил насилие над него. Въпреки извършеното нарушение в предходното училище от където е дошъл, и дадената му възможност от директора на 95 СУ да се поправи и осъзнае грешките си, Й. демонстративно е показал липсата на страх от всякакви наказания. Усещането му за безнаказаност е мотивирало поведението му, което е непристойно и показва арогантно отношение към преподаватели и съученици. Заявеното от жалбоподателя пред А.Д., че „това не беше бой, да се влачи нещо по земята, само два шута е така“ сочи изключително грубо и нагло поведение, опит за отхвърляне на собствената отговорност. В случая не са налице смекчаващи обстоятелства, тъй като няма данни дори за извинение от страна на ученика. Ученикът не е изразил съжаление за постъпката си и липсва

усещане за вина. Като отегчаващо обстоятелство е общото мнение на учителския колектив, че откакто Й. е пристигнал в училището не спазва дисциплината, изключително стресираща и плаши останалите си съученици, проявява умишлена наглост, въпрос на време е да стане още по страшно, като бъдат засегнати най-вече слабите деца. Поведението на Й. е неуправляемо. Наказанието се налага както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. С оглед изложеното съдът приема, че наложеното наказание съответства на тежестта на нарушението и на целта на закона. Наред с това е необходимо и с оглед демонстрираната липса на оценка за нередността на постъпките. Поради това преместването на детето в друго училище, освен че може да има превантивно действие, може да подпомогне самия него като попадне в друга среда и при други преподаватели и педагози, които да намерят различен подход към детето и осигурят възможност същото да разгърне поведенческите си и комуникативни си способности. Предприетата санкция е пропорционална, т.е. съответства на значимостта на заложените общественозначими цели за лична и генерална превенция. Наложено наказание е еквивалентно на допуснатото нарушение. Жалбоподателят не обори констатациите по преписката.

Във връзка с гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски по арг. от чл.143 ал.3 от АПК в размер на 480 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Й. Д. Б. действащ чрез своя баща и законен представител Д. В. Б. срещу Заповед № 66 / 12.10.2020г на директора на 95 СУ „Проф. И. Ш.“, [населено място].

ОСЪЖДА Й. Д. Б. действащ чрез своя баща и законен представител Д. В. Б. да заплати на 95 СУ „Проф. И. Ш.“ сумата от 480 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: